

و در آن وجد می‌نمائید هر چند در حال اندکی از راه ضرورت در تجربه‌های گوناگون محزون شده‌اید تا آزمایش ایمان شما که از طلای فانی با آزموده شدن در آتش گرانبهاتر است، برای تسبیح و جلال و اکرام یافت شود در حین

ظهور عیسی مسیح. اول پطرس ۱: ۶-۷

با نگاهی به دنیای پیرامون و همچنین زندگی خودمان می‌توانیم به روشنی دریابیم که سختی‌ها، جفاها و مشکلات واقعی هستند و در همه جای دنیا وجود دارند و تنها در شکل ظاهر شدنشان متفاوت هستند. پیش از هر چیز باید به این باور برسیم که اولاً وجود مصیبت‌ها در این دنیا اجتناب ناپذیر است و دوماً اگر مشکلات برای ایمانداران بیشتر از مردم عادی نباشد، کمتر نیست. زمانیکه واقعیت را بپذیریم، می‌توانیم با دیدگاهی واقع‌گرایانه به این موضوع مهم در زندگی‌مان نگاه کنیم و دلیل وجود آن را با توجه به کلام خداوند درک کنیم.

از دیدگاه کتاب مقدس، مشکلات و جفاها برای آزمایش ایمان فرزندان خداوند در زندگی آنها وجود دارند. آزمودن سطح آمادگی، قدمی بسیار مهم و ضروری برای بررسی موقعیت کنونی و برنامه‌ریزی کردن مسیر، برای دستیابی به هدف محسوب می‌شود. اگر توجه کرده باشید، تمامی تیمهای ورزشی، پیش از اینکه وارد مسابقات اصلی شوند، در یک یا چند بازی دوستانه با تیمهای قدرتمندتر و ضعیف‌تر از خودشان مسابقه می‌دهند تا با قرار گرفتن در شرایط مسابقه، سطح آمادگی خود را محک بزنند و نقاط ضعف و قوت خود را به صورت عملی شناسایی کنند. دانش‌آموزانی که در المپیادهای مهم شرکت می‌کنند نیز پیش از حضور در آزمون اصلی، بارها و بارها خودشان را آزمایش می‌کنند تا سطح آمادگی‌شان را بسنجند. حتی اگر بخواهید در یک آموزشگاه زبان ثبت نام کنید نیز باید خودتان را آزمایش کنید تا سطح معلوماتان را ارزیابی کنید و در مقطع مورد نیازتان به تحصیل پردازید.

پرسشی که در اینجا پیش می‌آید این است که مشکلات و سختی‌ها چگونه می‌توانند ایمان ما را مورد آزمایش قرار دهند. تشبیهی که پطرس برای توضیح این موضوع استفاده کرده است می‌تواند به درک بهتر آن کمک کند. طلا با قرار گرفتن در معرض آتش، ذوب می‌شود و اگر در آن ناخالصی وجود داشته باشد، نمایان می‌گردد. مشکلات و جفاها نیز همین نقش را در زندگی انسانها ایفا می‌کنند. سختی‌ها باعث می‌شوند ساختاری که در آن شکل گرفته‌ایم و تکیه‌گاه‌هایی که به آنها تکیه کرده‌ایم شکسته شوند و عیار اعتمادمان به خداوند نمایان گردد. جفاها همچنین باعث

می‌شوند دریابیم که آیا شادیمان در زندگی به خاطر شرایط پیرامون و زندگیمان است یا طبق گفته مسیح از نوشته شدن ناممان در آسمان شاد هستیم (به لوقا ۱۰: ۲۰ نگاه کنید)! اعتمادمان به مایملک و سرمایه‌مان است یا به فراهم کنندگی خداوند! به هوش و زکاوت خودمان می‌نازیم یا به حکمت خداوند تکیه می‌کنیم!

زمانیکه از طوفان سهمگین جفاها خارج می‌شویم و به ساحل آرامش می‌رسیم، باید عملکردمان را بررسی کنیم. احتمالاً جاهایی به خاطر اعتمادمان تشویق شدیم، در قسمتهایی حضور مسیح را در کنارمان حس کردیم و دستانش را دیده‌ایم و در موقعیتهایی نیز به خاطر کم‌ایمانیمان ناراحت شده‌ایم. اگر با دیدگاهی که کتاب مقدس نسبت به موضوع جفا به ما می‌دهد موضوع را بررسی کنیم، یقیناً نکاتی را خواهیم یافت که باعث می‌شوند ایمانمان به مسیح تقویت شود. بر اساس صحبت پطرس رسول، خلوص ایمان ما در نهایت باعث اکرام و جلال و تسبیح خداوندمان عیسای مسیح خواهد شد. استواری و شادی ما در جفاها با تکیه بر قدرت خداوند باعث می‌شود که اطرافیانمان جذب خداوند شوند و بخواهند آن شادی را که ما تجربه کرده‌ایم، تجربه کنند.

آیا تا کنون اسیر مشکلات و سختی‌ها شده‌ایم؟ عکس‌العمل ما چگونه بوده است؟ چه درسی را از آن جفا آموخته‌ایم؟

 ای مسیح قدّوس! تو تنها صخره من هستی، تنها پناهگاه و ملجای من. دستان تو تنها مکان امن در این دنیا است. تو را می‌پرستم که خودت را به من نمایان کردی. کمک کن تا تو را بهتر بشناسم و محبت، دلسوزی، رحمت و فیضت را عمیق‌تر تجربه کنم. برای خواهران و برادرانی که با دعاهایشان مرا در جفاها همراهی کرده‌اند از تو سپاسگزارم. لطفاً آنانی که اکنون در جفاها هستند را به یاد من بیاور تا بتوانم با دعاهایم همراهیشان کنم و با کلام حیات بخش باعث تسلیشان شوم. از تو می‌خواهم مرا تقویت کنی و جلال و زیبایی خودت را از طریق من برای اطرافیانم نمایان سازی تا روزی لبهای آنان نیز به پرستش تو باز شود. آمین!